Opłacono gotówką

Nr. 6. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 9. lutego 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Skarbowy Nr. Sk. II. 62/1/35.

Obwieszczenie
w sprawie podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy 1934 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1935.

Stosownie do przepisów art. 74 i 75 ordynacji podatkowej z dnia 15. marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 346) i §§ 43, 45, 46, 47, 48 i 49 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19. września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 821) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

I. Termin do składania zeznań.

Termin do składania zeznań do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1934 i zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1935 upływa:

a) dla osób fizycznych i spadków wakujących z dniem **1. marca 1935 roku,**

b) dla osób prawnych z dniem **1. czerwca 1935 r.**

II. Zeznanie o obrocie.

Zeznanie dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu składa się:

1) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z roku 1934 poz. 716) — do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych;

2) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa przemysłowego zaliczonego w myśl powołanej taryfy — do pierwszych pięciu kategoryj przedsiębiorstw przemysłowych;

3) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w myśl powołanej taryfy do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych;

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego;

5) co do wszystkich innych przedsiębiorstw bez względu na posiadaną kategorję świadectwa przemysłowego jeśli prowadzą księgi handlowe, lub też są obowiązane do prowadzenia ksiąg na podstawie obowiązujących przepisów.

III. Zeznanie o dochodzie.

Zeznanie dla wymiaru podatku dochodowego (Dział I) obowiązane są składać:

a) osoby fizyczne oraz spadki wakujące, osiągające dochód, przekraczający 1 500 zł rocznie, a których dochód płynie:

1) z nieruchomości gruntowej własnej, użytkowanej lub dzierżawionej, której ogólny obszar przekracza 100 ha;

2) z domów mieszkalnych, składających się więcej niż z 20 izb;

3) z przedsiębiorstw handlowych I i II kat. świadectw przemysłowych;

4) z przedsiębiorstw przemysłowych I — V kat. świadectw przemysłowych;

5) z zajęć przemysłowych I i II kat. świadectw przemysłowych, z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych;

6) z tantjem;

7) z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych;

8) z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, niewymienionych w punkcie 1) do 7) niniejszego rozdziału;

b) osoby, wymienione pod pkt. a), prowadzące księgi handlowe lub gospodarcze bez względu na

wysokość osiągniętego dochodu lub poniesionych strat, oraz bez względu na to, czy księgi te obejmują wszystkie lub tylko niektóre źródła dochodu płatnika;

c) osoby prawne — bez względu na wysokość osiągniętego dochodu lub poniesionych strat.

Niewymienieni wyżej płatnicy mają również prawo składania zeznań o obrocie i o dochodzie.

W zeznaniu o dochodzie należy podać wszystkie dochody z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymywanych w kraju.

Osoby, czerpiące dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych zagranicą, winne w zeznaniu wykazać odrębnie dochód z tego rodzaju uposażeń, stosownie do wskazówek, zamieszczonych na blankiecie zeznania o dochodzie.

IV. Zeznanie (obliczenie) różnicy podatku dochodowego od łącznych uposażeń.

Zeznania (obliczenia) dla wymiaru różnicy podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym) składają tylko te osoby, które w ciągu roku 1934 otrzymały uposażenie służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę od różnych służbodawców w wysokości przekraczającej łącznie 2 500 zł rocznie.

Zeznania (obliczenia) te składać należy **w terminie do dnia 15 kwietnia 1935 r.** równocześnie z uiszczeniem pierwszej raty kwartalnej do Urzędu Skarbowego, w którego okręgu płatnik w dniu 15 grudnia 1934 r. miał miejsce zamieszkania.

V. Formularze zeznań.

Przepisane do składania zeznań formularze wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

VI. Właściwość wymiarowa.

Właściwość miejscowa dla wymiaru podatku od obrotu i składania zeznań o obrocie określa się według miejsca, w którem znajdują się zakłady handlowe i przemysłowe, albo w którem wykonywa się przedsiębiorstwa na zysk obliczone, osobiste zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe.

Za miejsce wykonywania samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego, osobistego zajęcia przemysłowego i skupu zawodowego lub handlu wędrownego uważa się miejsce zamieszkania osoby wykonywującej zajęcie lub handel.

Za miejsce wykonywania samoistnych robót i dostaw, prowadzonych w kilku okręgach uważa się miejsce, w którem zawarto umowę.

Właściwość miejscowa dla wymiaru podatku dochodowego i składania zeznań o dochodzie określa się według miejsca, w którym płatnik **w dniu 15. grudnia roku 1934** miał siedzibę lub miejsce zamieszkania, albo w braku tegoż — miejsce pobytu.

Dla osób prawnych miejscowo właściwą jest ta władza wymiarowa, w której okręgu znajduje się siedziba osoby prawnej.

Wypełnione formularze zeznań należy składać właściwym władzom podatkowym I instancji.

Składanie zeznań może być również uskutecznione należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej I. instancji.

VII. Skutki niezłożenia zeznania.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie, wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjałów, jakiemi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisanym terminie nie złożą zeznania, ukarani będą karą pieniężną do 500 z (art. 188 ordynacji podatkowej).

VIII. Skutki złożenia świadomie nieprawdziwego zeznania w zamiarze uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej.

Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innem jakiemkolwiek podaniu albo też w odwołaniu lub w jakiemkolwiek zgłoszeniu, złożonem w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie przyczynia się do udaremnienia wymiaru bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl kodeksu karnego, karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy albo obu tym karom łącznie.

Wymierzenie kary nie zwalnia od obowiązku zapłacenia należnego podatku (art. 179 ordynacji podatkowej).

IX. Zaliczki na podatek dochodowy.

Niezależnie od złożenia zeznania płatnicy, obowiązani do składania zeznań, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić, o ile chodzi o osoby fizyczne **do dnia 1. marca,** o ile zaś chodzi o osoby prawne **do 1. czerwca 1935 r.** do kas właściwych urzędów skarbowych lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu, wedle obowiązującej skali podatkowej wraz z dodatkiem kryzysowym i komunalnym.

Osoby, które w terminie wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są uiścić w powyższych terminach połowę podatku, wymierzonego za rok podatkowy 1934 wraz z dodatkiem kryzysowym i komunalnym.

X. Raty kwartalne różnicy pod. dochodowego od łącznych uposażeń.

Osoby, obowiązane do składania zeznań (obliczeń) różnicy podatku dochodowego od łącznych uposażeń, niezależnie od złożenia tych zeznań (obliczeń), winne są, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, same obliczyć i wpłacić do dnia **15. kwietnia 1935 r.** do kas właściwych urzędów skarbowych lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności pierwszą ratę kwartalną różnicy, przy-

padającej od wykazanego w zeznaniu (obliczeniu) łącznego uposażenia wedle obowiązującej skali podatkowej.

Następne raty płatne są do dnia **15. czerwca, 15. września i 15. grudnia 1935 r.**

XI. Dodatek komunalny do pod. dochodowego.

Na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego pobiera się dodatek komunalny do podatku dochodowego (Dział I. ustawy), uchwalony przez rady gminne lub miejskie na podstawie art. 24 ustawy o państw. podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z r. 1934, poz. 715).

Katowice, dnia 17. stycznia 1935 r.

Za Wojewodę:

Kankofer w. r.

Naczelnik Wydziału Skarbowego.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. II -2.

Wybranego przez Radę gminną w Małej Dąbrówce na stanowisko naczelnika gminy, p. Augustyna Rzepkę, zatwierdziłem i zaprzysiężyłem.

Katowice, dnia 20 stycznia 1935 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler

Obwieszczenie.

Naczelna Dyrekcja Kopalń firm Górnośl. Zjedn. Huty Królewska i Laura Sp. Akc. górn.-hutn. i Katowicka Spółka Akc. dla Górn. i Hutn. wniosła prośbę o zezwolenie na przełożenie drogi polnej prowadzącej z Szopienic do dzielnicy Szabelnia.

W tym celu skasowaną ma być droga prowadząca do Szabelni (map. 1. parc. 830/233), będąca własnością miasta Mysłowic, w zamian za co ma być ułożoną nowa droga, która przebiegać będzie obok południowego brzegu Rawy.

Plan sytuacyjny niniejszego projektu będzie wyłożony w biurze Administracji Policji Miejskiej w czasie od 26. I. 1935 r. do 23 lutego 1935 r.

W tym terminie strony zainteresowane mogą wnosić przeciwko projektowi przełożenia tej drogi uzasadnione zarzuty pisemne lub ustnie do protokółu w Administracji Policji Miejskiej w Mysłowicach.

Zarzuty po terminie wniesione, nie będą uwzględnione.

Mysłowice. dnia 21 stycznia 1935 r.

Administracja Policji Miejskiej
w z.
(—) E. Caspari
Radca Miejski.

Wojewoda Śląski
Nr. K. W. 17/1.

Obwieszczenie.

Firma Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura, Spółka Akcyjna Górniczo Hutnicza w Katowicach wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53):

1.) prawa doprowadzania wody kopalnianej z dwu otworów wiertniczych kopalni Richter w Siemianowicach w ilości 8,5 m^3/min. otwartym rowem do rowu Michałkowickiego (zlewnia Brynicy, Przemszy, Wisły);

2.) prawa doprowadzania ścieków z łażni kopalnianej na Szybie Bańgów w Bańgowie w ilości maksymalnej 0,5 m^3/min. po oczyszczeniu w oczyszczalni biologicznej do tegoż rowu Michałkowickiego.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Katowicach przez 2 tygodnie począwszy od poniedziałku dnia 11 lutego 1935 r. do poniedziałku, dnia 25 lutego 1935 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie w podwójnem wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi w nr. 2—5 III. rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje, przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 29. stycznia 1935 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
wz.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

Przepisy o kosztach sądowych.

Ciąg dalszy z nr. 5.

Rozdział IX.

Przepisy końcowe i przejściowe.

Art. 114. Do podań, świadectw urzędowych w sprawach, nieobjętych rozporządzeniem niniejszem i innemi przepisami o kosztach sądowych, stosuje się art. 140 — 145, 148 — 153, 157, 158, 160 i

161 ustawy o opłatach stemplowych z wyłączeniem przepisów, które dotyczą notarjuszów.

Art. 115. Przepisy art. 22 i 48 rozporządzenia niniejszego dotyczą również postępowania w sprawach cywilnych, niewymienionych w rozporządzeniu niniejszem.

Art. 116. Aż do czasu wydania jednolitycu przepisów o kosztach sądowych w postępowanih niespornem pobiera się dziesiątą część wpisu stosunkowego od wniosku o ustalenie przez sąd odszkodowania za wywłaszczenie, przyczem stosuje się odpowiednie przepisy art. 25, 28, 37 — 51 i 69 — 72 rozporządzenia niniejszego.

Podstawą obliczenia wpisu stosunkowego jest różnica między sumą odszkodowania, ustaloną orzeczeniem władzy administracyjnej, a sumą, której żąda zgłaszający wniosek.

Art. 117. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do umarzania zaległych w postępowaniu cywilnem a należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych w granicach do 1.000 zł, jeżeli ściągnięcie ich byłoby połączone z niewspółmiernemi trudnościami.

Minister Sprawiedliwości może prawo umarzania takich kosztów w granicach do 300 zł przekazać prezesom sądów apelacyjnych.

Tryb postępowania określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości.

Art. 118. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych w zakresie, unormowanym rozporządzeniem niniejszem, a w szczególności przepisy o kosztach sądowych, wydane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R P. Nr. 93, poz. 805) oraz punkt b) pozycji 22 taryfy, stanowiącej załącznik rozporządzenia cesarskiego z dnia 15 września 1915 r. o należnościach sądowych (Dz. u. p. austr. Nr. 279).

Art. 119. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 października 1924 r. o opłatach stemplowych i sądowych w sprawach, związanych z przerachowaniem wierzytelności prywatno prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 844), o ile dotyczy opłat sądowych, utrzymuje się w mocy ze zmianami następującemi:

1. w § 4 ustęp 1 i w § 13 ustęp 2 otrzymują brzmienie następujące:

„W postępowaniu sądowem przed sądem pierwszej instancji wartość przedmiotu sporu przy wniesieniu powództwa należy uważać jako niedającą się określić, przyczem tymczasowo oznaczony wpis nie może przewyższać 100 zł";

2. uchyla się § 7;

3. § 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. W postępowaniu sądowem (spornem i niespornem) podstawę wymiaru opłaty sądowej w pierwszej instancji stanowi kwota złotych, na którą sąd orzeczeniem lub strony w ugodzie przerachowały wierzytelność.

2. W postępowaniu spornem przed sądem pierwszej instancji wartość przedmiotu sporu należy uważać jako niedającą się określić, przyczem tymczasowo oznaczony wpis nie może przewyższać 100 zł";

4. w § 12 wyraz „zaliczki" zastępuje się wyrazem: „wpisu".

Art. 120. Ilekroć poszczególne przepisy prawne powołują się na dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych, należy zamiast tych przepisów stosować odpowiednio przepisy rozporządzenia niniejszego.

Art. 121. Dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych stosuje się nadal w sporach cywilnych które wszczęto przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, aż do ukończenia postępowania w instancji, we wszystkich innych sprawach, które wniesione do sądu przed tym dniem, — aż do ukończenia tych spraw.

Art. 122. Całkowite lub częściowe uwolnienie od opłat sądowych, zawarte w poszczególnych przepisach, uchyla się w zakresie spraw, objętych rozporządzeniem niniejszem.

Pozostają jednak w mocy uwolnienia, wymienione w ustępie poprzedzającym, jeżeli są zawarte w przepisach:

1. o przebudowie ustroju rolnego;
2. o sądach pracy;
3. wydanych po dniu 26 października 1932 r.

W sprawach o uchylenie orzeczenia komisji rozjemczej (art. 21 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwieniu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 90, poz. 706) opłaty sądowe pobierane nie będą, jeżeli uchylenia orzeczenia żąda pracownik rolny, a przedmiot sporu nie przewyższa kwoty 500 zł.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dziennik Ustaw Rzpl. Polsk., z dnia 27 października 1934 r., nr. 93.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08